

Løven og de tre oksene

- En fortelling fra Somalia

هەمبوو نەمبۇو دارستانىكى زۆر گەورە و جوان لە سۆمالىا ھەبۇو. لە ناوەراستى دارستانەكەدا، لە نىوان دارە ھەرە بەرزەكاندا، پىددەشتىكى سەمۇز و جوان ھەبۇو كە رووبارىك بەناویدا دەرۋىشت. لەۋى سى گا دەڙيان، گايىھكى سېپى و گايىھكى رەش و گايىھكى قاوهىي. سى ھاۋرىي باشى يەكترى بۇون و بە خۆشى دەڙيان.

Det var en gang en stor og fin skog i Somalia. Midt i skogen, mellom de høyreste trærne, lå det en grønn, vid slette, med en elv som rant igjennom. Der bodde det tre okser; en hvit okse, en svart okse og en brun okse. De var bestevenner og levde fint sammen.

رۆژیکیان مام شیر بە میوانى بۆ لایان هات. سى گایه کە ترسىکى زۆريان لى نىشت و خۆيان كۆكردەوە و ئاماذهبوون بۆ جەنگان لەگەمل شىرەكەدا. چوونكە سەرەرای ئەمۇھى شىرەكە بەھىز بۇو، بەلام گایەكان پىكمەھ لەو بەھىز تر بۇون!

En dag fikk de besøk av en løve. De tre oksene ble så redde at de samlet seg sammen og gjorde seg klar til å sloss med løven. For selv om løven var sterk, var de *sammen*, sterkere enn ham!

"ئارام بنهوه و مهترسن، من خەتمىنەك نىم"، شىرەكە ئەممەي گوت و لەسەر ھەر چوارپەلى لىيى راڭشا. "ئىوه دەزانى، كە من لەوبەرى دارستانەكە دەزىيم و ھەست بە تەننیايى و بىكەسى دەكەم، ئايا ناكريت ھەمۇو لىرە پىكمەھە ھاۋىيىانە بىزىن و ئاگامان لە يەكترى بىت؟" گايدەكان ئەم بىرۋەكەيان لا پەسەند بۇو، كە شىرىيەك ھاۋىيىان بىت و ھاوکات لە ئازىلە مەترىنىڭەكانى ئەھى ناوه بىانپارىزىت.

«slapp av, jeg er ikke farlig», sa løven og la seg ned på alle fire. «dere skjønner, jeg bor på den andre siden av skogen, og der er det så ensomt og øde. Kan vi ikke bo her sammen, være venner og passe på hverandre.» Oksene syntes det var en god idé å ha en løve som venn, en som kunne beskytte dem mot de farlige dyrne der ute.

رۆژیکیان، لە کاتىكدا گا سېپىيەكە بۇ گىاخواردىن چووبۇوھ دەرھوھ، دوو گايىھەى تر خەرىكى خەوى پاشنىوھ بۇون.
شىئىدكە چووه لای دوو گايىھە و بە ئەسپايى بە گوپىاندا چرپاندى: "دەزانن چى؟ ئەو گا سېپىيە ئەوھندە سېى و رۆشنه
كە بە شەھو شەھوق دەداتھوھ. ئىتە ئازھلە مەترسناكەكانى ئەو ناوە تىبىنى دەكەن و شويىنەكمەمان پىدەزانن و دىن
ھەمومان دەخۇن. با پىكەھە كارىك بىكەين بۇ دوورخستنەھى ئەو گايىھ سېپىيە".

En dag var den hvite oksen ute på beite, mens de to andre tok seg en
ettermiddagslur. Da gikk løven bort til de to oksene og forsiktig hvisket i ørene
deres: «Vet dere hva? Den hvite oksen er så lys at han skinner skarpt om kvelden.
De farlige dyrene der ute vil lett legge merke til ham også komme hit og spise oss
alle sammen, la oss jage den hvite oksen vekk».

کاتیک دوو گایه‌که گوییان لەم قسانە بۇ زۆر ترسان. و تیان "شىرەكە راست دەکات" و گایه سپىيەكمىان دوور خستموھ".

Da de to oksene hørte dette, ble e veldig redde. «Løven har rett» sa de og jaget vekk den hvite oksen».

زور کاتی نهبرد و شیرهکه، گایه سپییهکهی به تهنجایی له
کهناڑی رووبارهکه دوزییمه و خواردی.

Det tok ikke lang tid før løven fant den hvite oksen
alene ved elvebredden og spiste han opp.

پاش ماوھيەك شىرەكە خۆرى گەمياندە لاي گايە قاوھيەكە و بە گوئىدا چرپاندى: "دەزانىت چى، ئەو
گايە رەشە ئەوهنە تەلخ و تارىكە كە بە رۇزى رۇوناڭ لە دوورى دوورە دەبىندرىت. ھەموو
ئازھەلە مەترسناكەكانى ئەو ناوه تىپىنى دەكەن و شويىنەكەمان پىدەزانن و دىن ھەموومان دەخۇن. با
پىكەوھ ھەول دەين لېرە دەرى بىكەين".

Etter en stund gikk løven bort til den brune oksen og hvisket i øret hans:
<<Du vet du hva, den svarte oksen er så mørk at han synes så godt i
dagslyset. Alle de farlige dyrene der ute kommer til å legge merke til ham.
Også kommer de hit og spiser oss opp alle sammen. La oss jage han bort>>.

کاتیک گایه قاوہ بیمه که گوئی لهمه بwoo، زور ترسا. شیره که دووپاتی کرده و گوتی:
"با لیره دھری پمپین". گایه قاوہ بیمه بهمہ رازی بwoo.

Da den brune oksen hørte dette, ble han kjempe redd. «La oss
jage ham bort sa løven». Dette gikk den brune oksen med på.

زورى نهبرد که شىرەكە، گايە رەشكەمى بە تەننیاپى دۆزىيەوە. پەلامارى دا و خواردى.
پاش ئەمۇھە وەك ئەمۇھى ھېچ ڕووى نەدابىت، گەرايمۇھ شوينى خۆى.

Det tok ikke lang tid før løven fant den sorte oksen alene, fanget ham og spiste ham. Også dro han tilbake og latet som ingenting.

ئىستا گايە قاوەيىمكە بە تەنپا لەگەمل شىرەكەدا مابۇ وەوە. ئىنجا
سەرەت ئەم بۇ كە لەلايەن شىرەكمۇھ بخورىت.

Nå var den brune oksen alene igjen med løven.
Og det var hans tur bli spist opp.

شیره‌که دوای گایه قاوه‌بیه‌که کهوت و گرتی، گایه‌که هینده‌ی توانای تیدا بوو کهوته شمپرکردن لهگه‌مل شیره‌که. به‌لام به‌مبی هاوریکانی، خوی به تمپیا هینده به‌هیز نهبوو که شمپری شیره‌که‌ی پی بکریت. شیره‌که به چنگ و دانه تیزه‌کانی گایه‌که‌ی پارچه پارچه کرد و خواردی.

Løven jaget og fanget den brune oksen, og oksen sloss tilbake alt han kunne. Men uten sine venner var han ikke sterk nok til å kunne sloss med løven. Løven tok frem de skarpe klørne og tennene og bet oksen i hjel.

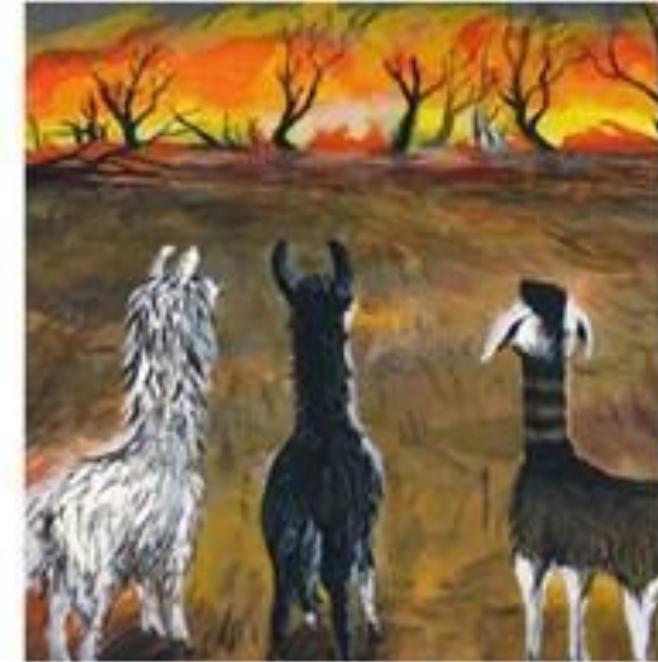

لەو کاتەدا كە گایه قاوھىيەكە دوا ھەناسەكانى پى مردى دەدا، گۆتى:
"من ئەمرۇكە نەمردم، بەلکوو ئەو رۇزە مردم كە دواى تۆ قىسى تۆ كەوتىم بۇ
دەركىرىنى ھاۋىرىكەن.".

I det den brune oksen tok sitt aller siste åndedrag, sa han:

<<Det er ikke i dag jeg døde, men den dagen jeg jagde bort min venn.>>

Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no